

gen til Direktoratet og Avancementet der. I Principet er jeg ikke saa uenig med de Herrer, det kan være rigtig, for ikke at sige nødvendig, at de, der skulle ansættes indenfor Postbestyrelsen, ogsaa faae praktisk Uvelse. Men jeg kan jeg ikke modtage Endringsforslaget, da Administrationen der maa forbeholde sig sin Frihed. Der er endvidere stillet et Endringsforslag Nr. 31, at 1400 skal rettes til 1200, det vil sige, at Afgangen for visse Militære til Postembeder formindskes noget. Fra et rent postalt Standpunkt kan jeg ikke indvende noget Bøstentligt mod Forslaget, og naar jeg abbarer imod at vedtage det, er det af den simple Grund, at det forekommer mig, at naar man ved tidligere militære Love har lovet dem Afgang, er det ikke ganske loyalt at forandre den ved en Bestemmelse paa Postlønningssloven.

Væjer: For de Medlemmer, der ikke have været Medlemmer af Udvalget, saaledes som de, der tidligere have haft Ordet, er det ikke let at tage Parti, naar der skal stemmes over de to første Endringsforslag, om vi skulle vedtage Underendringsforslaget, der er stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber), eller om vi skulle, med Forkastelse af dette, tage det, som er stillet af Udvalgets Flertal under Nr. 1. Det staar i ethvert Tilfælde klart for mig, at Udskillelsen af Overpostbestyrelsen fra Ministeriet har den største praktiske Betydning, det har meget mere end en symbolisk Betydning. Det gjælder ikke om, at Stedet skal være den røde Bygning eller Postgaarden paa Njæbmagergade. Det er hele Aanden, det dreier sig om, og det er ganske vist muligt ved denne Lov at faae en anden Aand ind i den øverste Postbestyrelse. Dette gjælder navnlig ved Lovens Fuldblydelse. Der er mange, som tro, at naar man har givet en Lov, saa er dermed den hellige Grav vel forvaret. Men noget Andet er Lovens Fortolkning, thi deraf er det, at dens Fuldblydelse afhænger. Det er min Overbevisning, at Postvæsenet, som er saa høit anset og agtet her, er paa Veie til at miste noget af sit gode Renomme, hvis det bliver ved paa den Maade, som er fket, siden vi fik den ny Postlov. Jeg er vis paa, at saa vil Publikum's Misfornøielse være stadig stigende, og det, fordi der fra den nuværende overordnede Postbestyrelses Side har været gjort en Række Fortolkninger gjældende, som generer ikke alene Publikum, men ogsaa Postfunktionærene, idet Lovens Fortolkning er i høi Grad illiberal, idet man tager saare lidet Hensyn til Publikum's og Funktionærens

nes Tarv. I Stedet for at sige: Naar kun Besørgelsen sker paa den hurtigste og billigste Maade, og Statskassen faar de Indtægter, den skal have af Postvæsenet, saa kommer det virkelig ikke an paa, om Noget er trykt paa Papir, der er bestemt til at skrives paa, eller Saadant. Men jeg skal nævne nogle Exempler for at vise, hvilke mærkelige Fortolkninger der gjøres gjældende. Jeg har allerede fremhævet enkelte ved tidligere Veiligheder, og saa vidt jeg husker, tog den ærede Minister Ordet og sagde, at det var de eneste Anker, der vare komne frem med Hensyn til Udførelsen af den ny Postlov. Men der kan nævnes andre, der vidne om, at det er i Ordets mindre gode Forstand en juridisk, det vil sige en upraktisk Fremgangsmaade, der følges, i Modsætning til den mere praktiske, postale, der gjør sig gjældende, naar de, som skulle anvende Loven, ere i mere umiddelbar Berøring med de praktiske Postmænd. Jeg skal nævne, hvad jeg ikke tror er fremdraget, at da Postkwitteringsbøgerne skulde indføres, maatte de ikke sælges før ganske saa Dage før den 1ste Oktober, da Loven traadte i Kraft, og først Kl. 8 om Morgenen den 1ste Oktober maatte de benyttes. Det er den Slags smaalige Bestemmelser, som Publikum ikke forstaa, og der er vist Ingen, der kunde forstaa, hvad det skulde betyde. Tidligere har man været vant til at kunne trykke paa 4 Dres Brevkort, nu skulde man dog tro, at man skulde kunne trykke paa 5 Dres Brevkort og sende dem som Tryksager, men jeg har til min største Forbauselse hørt, at det heller ikke er tilladt, idet det hedder, at Brevkort kun ere til at skrive paa. Jeg har ikke selv erfare det, men det er mig meddelt paa en saadan Maade, at jeg maa tro, at jeg ikke tager feil i den Henseende, men det er efter min Mening aldeles stridende mod selve Postloven. Det Samme har jeg ogsaa tidligere fremdraget for de saakaldte 4 Dres Korrespondancekort. I den Henseende fik jeg under den ærede Ministers Foredrag her i Thinget den 12te Februar under 2den Behandling af Finantsloven nogle Oplysninger, der vare i den Grad overraskende for mig, at jeg vilde se dem trykte, inden jeg virkelig vilde tro dem. Heraf faar man at vide, at hvis man forvandler et 4 Dres Korrespondancekort eller et lukket Brevkort, som jeg vil foretrække at kalde det, til et aabent Kort, og forshner det med trykt Text, saa bliver det ikke regnet som aabent Kort med Tryksager, der gaar for en Porto af 4 Dre, men det bliver ligefrem regnet som skrevne lukkede Forsendelser, og der bliver opkrævet